

Hoofdstuk 11 Cornelis in het klooster

Tijd van Monniken en Ridders 500-1000

Lesbeschrijving Doel

- *De kinderen leren hoe monniken en ridders leefden
- *De kinderen leren dat Maarten Luther in een klooster heeft gewoond
- *De kinderen horen hoe God de zonden alleen uit genade vergeeft om de verdienste van de Heere Jezus Christus door een waar geloof aangenomen

Aantal lessen 3

Lesonderdelen Vertelling

Leerlingenboek

Verwerking

Vertelling CORNELIS IN HET KLOOSTER

Klop, klop, klop. Broeder Adrianus probeert op te staan van zijn houten kruk. O, als hij maar niet valt in het donkere kamertje. Au, een flinke pijscheut trekt door zijn been. Broeder Adrianus weet wel hoe dat komt. Het is de vochtigheid en de koude die door zijn lichaam trekt.

Klop, klop, klop. Ja, ja, denkt hij. Ik kom al. Maar dat zegt hij niet hardop. Want in het klooster praat je zo min mogelijk.

Bonk, bonk, bonk, klinkt het. Maar daar heeft broeder Adrianus het luikje in de deur al open. 'Wie is daar?' Hij kan het in de ochtendschemering niet goed zien. 'Kunt u helpen, mijn kind heeft zo'n pijn?' Een stoere, stevige man in een maliënkolder kijkt de monnik vragend aan. Het is een ridder, een edelman. Aan zijn ene hand heeft hij zijn kind. Angstige ogen kijken hem aan, maar in die ogen is ook pijn te zien. Met de andere hand houdt de ridder de teugels van zijn paard stevig vast.

Dat bindt hij vast aan een ijzeren ring in de muur. Zo zwaait even later de grote kloosterdeur open om de ridder met zijn zieke zoontje binnen te laten.

De kleine Cornelis kijkt op. Even vergeet hij zijn pijn. Het lijkt wel of hij in een kasteel is gekomen. Door het poortgebouw lopen ze de binnenplaats op; broeder Adrianus zwigend vooraan. Ze gaan een houten deur door. Om de hoek treden ze door een lange gang. Dan ziet Cornelis nog meer mannen in lange donkerbruine gewaden. En allemaal zwijgen ze. Een oude monnik kijkt Cornelis vriendelijk aan. Broeder Adrianus stapt een hoge drempel over. Hij wijst. Vader en Cornelis volgen. Cornelis moet gaan zitten in de zaal van het gasthuis. De oude monnik met het vriendelijke gezicht spreekt: 'Waarom zijn jullie hier?' Gelukkig geeft vader antwoord. 'Nee, Cornelis zal geen monnik worden. Hij zal ook een ridder worden. Hij heeft alleen zo'n erge pijn, daarom zijn we hier.' Cornelis wijst naar zijn buik. De monnik begrijpt hem.

'Broeder Johannes is onze tuinman. Hij heeft verstand van geneeskrachtige kruiden. Die planten groeien in onze kloostertuin. Broeder Johannes maakt er drankjes van. Ik zal hem gaan roepen. Blijf maar in het gasthuis zitten.

'Vader, mogen monniken praten?' Terwijl vader nadenkt, komt er antwoord van broeder Johannes. 'Kind, ons spreken is vol zonde. De heilige Jacobus zegt in de Bijbel: *De tong is ook een vuur, een wereld der ongerechtigheid*. Daarom hebben wij beloofd zoveel mogelijk te zwijgen. En omdat alle kloosterlieden hun mond houden, horen wij geen zondige praat van anderen.' - Ja, daar heeft de monnik gelijk in. Maar hoe zit het met onze gedachten? We zondigen toch ook in ons hart?

Verder is het stil in het gasthuis. In een hoek slaapt een reiziger. Hij heeft zijn staf in een hoek gezet. Cornelis zou wel willen weten waar die man naar toe gaat. Maar dat durft hij ook niet te vragen. Het is zo stil in het klooster. Vader staat op. 'Dank u wel, broeder Johannes. Moge God u belonen.' Niemand vraagt of het drankje geholpen heeft, ook broeder Johannes niet.

Daar luidt het klokje van de kapel. Nu gaan ze naar de kerk, denkt Cornelis. 'Vader, gaan wij ook mee naar de kapel?', fluistert hij. 'Ik weet niet of dat mag', antwoordt vader. 'Misschien is het alleen voor de monniken die hier wonen.' Ze horen de mannen zingen. Dan klinkt er een stem die voorleest. Dat is de abt, de leider van het klooster. Vader en Cornelis verstaan er niets van. Bijbellezen, preken, zingen en bidden gebeurt in de kerktaal, het Latijn. Zo heeft de paus, het hoofd van de Rooms-Katholieke kerk, het bepaald. Gods Woord wordt wel gelezen, maar voor gewone mensen en kinderen is het onverstaanbaar. Hoe kun je dan toch bekeerd worden? De Heere werkt toch door Zijn Woord en de Heilige Geest? Ja, dat is nog steeds zo. Maar mensen denken dat ze de zaligheid zelf verdienen moeten.

Vader wil weg. Het paard staat buiten bij de poort. 'Waar moeten we heen, Cornelis, weet jij het nog?' Nee, Cornelis heeft ook niet goed opgelet. De reiziger ligt nog vast te slapen. Die zullen ze maar niet wakker maken. 'Misschien links en dan die lange gang uitlopen?' Samen proberen ze het. Daar om de hoek is weer een deur. Nee, dat is de keuken. Wat ruikt het lekker! Cornelis voelt zijn lege maag. Er liggen heel veel versgebakken broden op tafel. Dan moeten er veel monniken in het klooster wonen. Hij zou best een stuk brood willen hebben, maar dat mag niet. Dat is stelen. Snel keren ze om. 'Het is die andere gang', zegt vader. Ze lopen langs een soort kamertjes, de kloostercellen. Er zitten geen deuren in, maar er hangen gordijnen. 'Daar slapen de monniken,' fluistert Cornelis. Aan het eind van de gang is een grote, mooie ruimte met een deur en een raam. Er brandt ook een kaars. Dat is de kamer van de abt.

Dan horen vader en Cornelis voetstappen. De monniken lopen uit de kapel door de gangen naar hun werk in de schrijfkamer, de keuken, de tuin of het land. 'Wat doen jullie hier?' horen ze opeens achter zich. 'O, broeder Adrianus, wij weten de weg niet naar de buitenpoort.' Broeder Adrianus wijst. Stil lopen vader en Cornelis achter hem aan. Even later draait de zware kloosterdeur open. Het bekleemde gevoel zijn ze opeens kwijt.

Kun je de Heere beter dienen in de zogenaamde rust van een klooster? Nee, de last van de zonden raak je alleen kwijt om de verdienste van Jezus Christus. Allen die door een waar geloof in Hem geloven krijgen vergeving.

Achtergrondinformatie over het kloosterleven

Luther, een mens zoekt God, Dr. Herman J. Selderhuis, Apeldoorn, 2016

Antwoorden verwerking

1. D,
C, A, E, E
2. a. De boekdrukkunst was nog niet uitgevonden.
b. Het was precies werk en nam veel tijd in beslag
c. Latijn
3. Eigen invulling
4. Eigen invulling
5. 2 6
4 7
5 3
1